

Mál nr. 323/2024

Nafn málskotsaðila (M)

Nöfn varnaraðila: (V1) og (V2)

Heiti vátryggingar: Ábyrgðartrygging ökutækis.

Skráningarnúmer ökutækja: (A) og (B)

Sakarskipting.

Gögn.

1. Málskot móttakið 27. ágúst 2024 ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V2 dags. 6. nóvember 2024 ásamt fylgiskjali.
3. Viðbótarathugasemdir M dags. 7. nóvember 2024.
4. Bréf V1 dags. 21. nóvember 2024.

Málsatvik.

Samkvæmt fyrirbyggjandi lögregluskýrslu dags. 13. júlí 2024 varð hinn 12. júlí 2024 árekstur milli leigubifreiðarinnar A, sem M ók og strætisvagnsins B á Skarfagörðum við Klettagarða í Reykjavík. M lýsti atvikum svo fyrir lögreglu að hann hafi ekið á eftir B. B hafi verið kyrrstæð og stefnuljós til hægri logað á henni. Hafi M því talið að ökumaður B væri að hleypa A fram hjá. Hafi hann þess vegna ákveðið að aka fram úr B en henni hafi skyndilega verið beygt til vinstri og á A. Ökumaður B lýsti atvikum svo að hann hefði ekið Klettagarða til vesturs með ætlaða akstursstefnu til hægri á Skarfagarða og þaðan til vinstri inn á athafnasvæði X. Hann hafi gefið stefnúmerki um fyrirhugaða vinstri beygju en hafi A þá verið við framúrakstur og árekstur því orðið með A og B. Farþegi í A sagðist hafa séð stefnuljós til hægri loga á B en hann átti sig ekki á því hvort vinstra stefnuljósið hafi einnig logað. Telji hann þá að ökumaður B hafi ekki litið í hliðarspegil áður en hann beygði til vinstri. Annað vitni sagðist þá hafa séð stefnuljós á B en var ekki viss hvort það var hægra eða vinstra megin eða hvort þau hafi bæði logað. Hafi vitnið þá séð A fara fram hjá B á nokkurri ferð.

Ágreiningur um sakarskiptingu var lagður fyrir Tjónanefnd vátryggingafélaganna sem komst að þeirri niðurstöðu að A bæri alla sök á árekstri bifreiðanna vegna ógætilegs framúraksturs við gatnamót.

M fellir sig ekki við þau málalok telur B bera alla sök á árekstri aðila. Er í málskoti vísað til þess að B hafi gefið stefnuljós til hægri, en ekki vinstri, og hafi B verið kyrrstæð en svo verið skyndilega beygt til vinstri. Hafi ökumaður hennar því brotið gegn ákvæði 1. mgr. 19. gr. umferðarlaga nr. 77/2019 og 1. mgr. 24. gr. sömu laga. Þá hafi miðlína á þeim stað þar sem A ók fram úr verið brotin og framúrakstur því heimill og hafi ökumaður hennar að öðru leyti hagað akstrinum til samræmis við ákvæði umferðarlaga um framúrakstur.

Í bréfi V2, sem var á tjónsdegi vátryggjandi B, er vísað til tveggja myndbandsupptaka af atvikinu, annars vegar úr framrúðumyndavél A og hins vegar úr eftirlitsmyndavél X. Sjáist af þeim hvar B er ekið í hægri beygju inn á Skarfagarða með stefnuljós til hægri. Síðan hægi ökumaður hennar ferðina en stuttu síðar sjáist hvar A er ekið austur Klettagarða og til vinstri inn á Skarfagarða. Hafi ökumaður hennar ekið yfir óbrotna miðlínu við gatnamótin og inn á akrein fyrir umferð úr gagnstæðri átt og hafi hann ætlað sér að aka fram hjá B. Er A var ekið inn á Skarfagarða hafi B verið ekið áfram og hafi A og B því ekið samsíða nokkra metra áður en B var beygt til vinstri og árekstur varð. Jafnvel þó ökumanni B hafi borið að gæta að umferð fyrir aftan sig sé ljóst að M hafi verið með öllu óheimilt að aka fram úr B. Hafi A þannig hafið framúrakstur við gatnamót og farið yfir óbrotna miðlínu. Við þær aðstæður sem voru á vettvangi hafi ökumaður B ekki mátt eiga von á neinni umferð vinstra megin við bifreiðina. Sé það því mat V2 að A beri alla sök á umræddum árekstri.

V1, sem á tjónsdegi var vátryggjandi A, gerir ekki athugasemdir vegna málsins.

Í viðbótarathugasemdum M er því hafnað að framúrakstur hafi verið óheimill enda sjáist af ljósmyndum í fyrirbyggjandi lögregluskýrslu að miðlína vegarins sé brotin. Þá hafi B verið kyrrstæð er A hóf framúrakstur. Áreksturinn sé að rekja til þess háttalags B að aka skyndilega af stað og til vinstri án þess að gæta að umferð fyrir aftan sig.

Álit.

Af fyrirbyggjandi myndbandsupptöku úr framrúðumyndavél A verður ekki annað séð en að A hafi, er hann beygði inn á Skarfagarða, ekið beint inn á vinstri akrein, fyrir umferð úr gagnstæðri átt. Verður því að telja nægilega sýnt fram á að um framúrakstur við vegamót hafi verið að ræða. Má þá einnig

greina af umræddu myndbandi að við vegamótin hafi verið óbrotin miðlína og að línan hafi verið óbrotin þar til rétt aftan við staðsetningu B, sem virðist hafa verið á hægri ferð, á myndbandinu. Ákvæði 1. mgr. 25. gr. umferðarlaga felur í sér bann við framúrakstri rétt áður en komið er að vegamótum eða á þeim. Þá kemur fram í 36. gr. reglugerðar nr. 250/2024 um umferðarmerki og notkun þeirra að óbrotin miðlína merki að óheimilt og hættulegt sé að aka yfir hana. Verður að telja að M hafi ekki gætt að fyrrgreindum atriðum við aksturinn umrætt sinn og að hann beri því meginsök á árekstrinum.

Hvað B varðar þá er ljóst af framburði vitna og myndbandsupptökum að stefnuljós logaði á henni til hægri er A var við framúrakstur. Vitni segjast hins vegar ekki viss um hvort einnig hafi logað á vinstra stefnuljósi, þ.e. hvort varúðarljós hafi verið kveikt á bifreiðinni, né verður það ráðið af myndböndum að B hafi gefið stefnumerki til marks um fyrirhugaða vinstri beygju eins og hann ber fyrir lögreglu. Þrátt fyrir að fallist verði á að B hafi ekki mátt vænta umferðar vinstra megin við sig verður því að telja ósannað að ökumaður B hafi gætt að áskilnaði 1. mgr. 19. gr. laganna þar sem segir að ökumaður skuli, áður en beygt er á vegamótum ganga úr skugga um að það sé unnt án hættu eða óþarfa óþæginda fyrir aðra og að gefa skuli stefnumerki til samræmis við fyrirhugaða akstursstefnu sbr. einnig 2., sbr. 3. mgr., 33. gr. umferðarlaga. Ber hann því einnig nokkra sök á umræddum árekstri.

Samkvæmt framansögðu, sbr. og 5. gr. laga nr. 30/2019 um ökutækjategyggingar, verður sök skipt þannig að A ber 2/3 hluta sakar en B 1/3 hluta.

Niðurstaða.

Ökumaður A, ber 2/3 hluta sakar á umræddum árekstri og ökumaður B, 1/3 hluta.

Reykjavík, 10. desember 2024.
rafræn undirskrift

Þóra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir